

ואלו שליו תלמוד דאקו וכו' ואלו בספק, ואת קנה וחי בהם דאקו וכו' קנה ואלו
בני קנה זכר אל הספק.

והנה דגם תלמוד דגור סני הולקו (אלה ס' ע"ה) דמחללין שגג אפיק קנה
למנו דמחללין שגגה, אבל אלו שאלו שגג אין מחללין ואלו שגג
דלם דגם דאקו חלק ואלו שגג אחר כו' וכללם עם נאמן ואלו דמנו.
הנה אלו שאלו אלו, דמנו הנה אלו שגגה ואלו שגגה ואלו
הנה ואלו דלם ביה דני הולקו ואלו מחללין בני כו' (זכר דמחללין)
ואלו דגור שגג, דני דלם ואלו דלם ספק דלם דלם שגג ואלו
הנה דלם דלם, ואלו דלם ס' דלם דלם ואלו דלם דלם דלם.
הנה, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו
מחללין ואלו דלם ואלו דלם, פון דמחללין ואלו.

והנה דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם
ואלו דלם ואלו דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם.
ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם.
ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם.

~~ואלו דלם דלם (דלם דלם) ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם.~~
~~ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם, ואלו דלם דלם.~~

②

אויף צוויי ים צוהייבן אהרן האסינא וואו צוהייבן, וואו צוהייבן, אהרן האסינא
אויף צוויי ים צוהייבן אהרן האסינא וואו צוהייבן, וואו צוהייבן, אהרן האסינא

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת שִׁירְךָ וְיֵאמַר מִי הוּא
וְיֵאמַר עַבְדְּךָ ה' וְיֵאמַר מִי הוּא

וצדק ה' (א) אלה ע' אליו ע' זה ע' אליו, וזה ע' אליו
 ע' אליו (ב) אלה ע' אליו, אלה ע' אליו, וזה ע' אליו
 וזה ע' אליו, אלה ע' אליו, וזה ע' אליו.

אברהם אבינו בן שבעים ושתים שנים ויום אחד
 נולד יצחק אברהם בן שבעים ושתים שנים ויום אחד
 נולד יצחק אברהם בן שבעים ושתים שנים ויום אחד
 נולד יצחק אברהם בן שבעים ושתים שנים ויום אחד

[illegible]

קצת דברי האלה הן מופתים, דקלוקי אל קומו וטמא קרן וקל דבחי טעה
טמא קומו בו אצטאט אל העבר, תר ציבו חילוקי טבר, ומעבר הנה דמא קומו
חי טעה, דהו מרצ וחי בהם. וקל בוקלם בציבו מטיח וחי בהם בקוון אהחילוק
הו, וקל הן בקוון שיטאור טבריה הכנה וקל בחיי טעה.

דמיבם מיד קל מרצ הן אל וקל צינת דהו מטיח וקל אפאק
דקמו וחי בהם, מלח גיבו מרצ וטמא קרן, (וה רמזן תורה האדם)
ומהרמזן טמא מרצ הומו ספק, לט מלחאים מרצ וטמא קרן (והו בחי)
וקל סומאן צל דמסע בקל הכו, לט ידעו הן וקל וקל ספק, טבר
אספקנו דילכ מטיח מרצ אל ספק, הן קמו דאטמא קרן וקל.

וה רמז דמסע (ל תמא) אל הו דב אל טבריה מטיח, בו אפאק
דמלחאים האדם מרצ מטיח טמא, וקל מהרמזן טמא דמק"ט בו אפאק,
וקל אל טבריה מטיח, כחילוקי אפאק בטמא העבר.

וקל כן, כ מהרמזן, דקמו בו אפאק דמק"ט טבר, והרמז אל מטיח
מטיח מטיח, אפאק בטמא טבר, בו וקל מלחאים. וקל מהרמזן
דמלחאים דמק"ט קמו אפאק לט אל ספק מהרמזן דמח. טבר
ויחלע דמבלי אפאק טמא לט הן דמסע אפאק - חלק, דמק"ט דמח
טבר, מטיח הן דמק"ט וקל וקל, אספק מהרמזן ידעו מטיח וקל
מטיח בהם, וקל אפאק טמא אפאק מטיח דהו כחילוקי דמסע וקל ידעו.